

Jørgensen: Jeg vil ligeoverfor det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) tillade mig en eneste Bemærkning med Hensyn til Sagens Henviisning til et Udvalg (Berg: Vil De stemme for Udvalget?) Ja! Min Bemærkning er den, at; naar det ærede Medlem siger, at Henviisning af Sagen til et Udvalg vil være at begrave den, tror jeg ikke, han har Ret; i hvert Fald forekommer det mig, at det at lade være at henvise Sagen til et Udvalg maaske vil være nok saa farligt for den. Det ærede Medlem har jo hørt forskellige Vindringsforslag blive bebudede. Der vil altsaa til 2den Behandling komme til at foreligge et temmelig forvirret Billede af Vindrings- og Underandringsforslag, og dette har jo aldrig viist sig at være en heldig Maade at fremme en Lov paa. Høruudvalget, som det ærede Medlem er Formand for, maa ganske vist, naar det vil søge Konference med den ærede Minister, temmelig hurtigt kunne faae Sagen færdig, hvis det har Villie dertil; Sagen tror jeg ikke mangler. Dette Udvalg, der bestaar af 15 Medlemmer, har jo allerede siddet i flere Maanedø og maa have opsparet en betydelig Arbejdskraft; efter hvad man har set fra det.

Berg: Jeg skal ikke komme ind paa Spørgsmaalet om Udvalgets Arbejdsdygtighed, men kun sige med Hensyn til dette Udvalg, at man kan være ganske rolig for, at, naar det ærede Medlem fra Stege (Bøffen) og de andre ærede militære Medlemmer ere enige i deres Beslutninger, saa danne de et Flertal i Udvalget, og jeg kan da ikke vente at udrette Noget som helst; men det er jo heller ikke sikkert endnu, at Sagen kommer i Udvalg. Men desuden vil jeg sige, at, naar Thinget beslutter, at Sagen skal i Udvalg, gaar jeg ud fra, at det ikke er af rent formelle, men af reelle Grunde. De reelle Grunde maa altsaa være, at ethvert Medlem bør have de Duffer, han af en eller anden Grund nærer om Dplysninger, opfyldte, og man pleier jo ikke at negte Mindretallet i et Udvalg de Dplysninger, det søger. Der kan da spørges om Meget, og man kan maaske vanskelig faae Svær, saa Resultatet bliver selvfølgelig dette, at der Intet kommer ud af Loven iaar. Derfor vilde jeg ønske, at de Herrer havde været saa frimodige ligeoverfor Sagen selv og ligeoverfor Ministeren at stemme imod dens Overgang til 2den Behandling og dermed Punktum. Den Dnvei, nu at stemme for et Udvalg, for senere at stemme for Loven, naar den vender tilbage fra Udvalget, ser jo ret uskyldig ud, men jeg sammensatter min Opfattelse af den Sag i det Æne: Den, der stemmer for Udvalg, stemmer mod Forslaget. Det ærede Medlem for Stege (Bøffen) skal ikke gaa ind paa at spørre efter Skilberne til mine Forslag. Jeg hører ikke til dem, der drive Politisk udenfor den sædvanlige Bø; han skal blot

se paa mine Forslag og deres Indhold, saa har han mig i dem, og det ganske saaledes, som de se ud, men han skal ikke tillægge mig nogen som helst Ære for, hvad der ikke vedkommer mig. Jeg lever heller ikke af Andres Ære og Ænerhændelse.

Wintner: Mine Herrer! det er en ganske lille Bemærkning, jeg vil tillade mig. Det forekommer mig, at her staa to meget bestemte Anskuelser mod hinanden fra de Militærmyndigheds Side. Mi er det den ærede Minister, der har den ene Mening i Modsetning til alle de øvrige militære Medlemmer. Vil De nu tillade mig den Bemærkning: Naar Ministeren skal have Ansvar for Udførelsen af det Forsøg, som skulde gøres, er det saa dog ikke det Rigtigste fra Thingets Standpunkt at lade Ministeren faae sin Villie, for at han kan have det hele Ansvar? Skulde det da senere vise sig, at det var en Feil, have de Herrer forud givet Kritiken, og saa kunne de desuden gjentage den Bagefter; maaske støttede paa Virkeligheden, medens de nu maa støtte den paa Gissninger. Jeg kan ikke se Æhdet, end at man stiller Ministeren i en skjæv Stilling og risikerer, at hele Forsøget mislykkes, naar man blander 2 modsatte Anskuelser sammen i en Sag, som skal udføres af en Mand, som med Rette kan beklage sig over, at man har forvansket og forandret det, som han ansaa for det i og for sig Rigtige og for det eneste Mulige i en Sag, der skal tilendebringes i den korte Tid, som er leebnet de nødvendige Forberedelser. Jeg erindrer, at den ærede Minister ved en anden Leilighed har erklæret, at, dersom han ikke strax kunde faae at vide, om man vilde gaa ind paa Forslaget eller ikke, lod det sig i det Hele slet ikke udføre iaar. Jeg skal altsaa tillade mig at anbefale, at vi lade Sagen gaa videre paa Ministerens Ansvar.

M. P. Jensen: Jeg skulde slutte mig til den ærede Taler, hvis han vilde følge det samme Princip paa alle andre Omraader.

Thomsen: Jeg vil kun anse det nødvendigt ligeoverfor det ærede Medlem for Beile Amts 2den Valgkreds (Berg) at udtale, at jeg ikke giver mig af med at gaa Omveie; naar jeg altsaa har fultet Forslag om at henvise Forslaget til Høruudvalget, har der ikke ligget noget Andet bag ved. Det ærede Medlem maa hende mig tilstrækeligt til at vide, at jeg ikke er saa forskrækkelig angst for at udtale min Mening. Selve jeg taget min Beslutning nu om, hvorledes jeg vilde stille mig til 2den og 3die Behandling, skulde jeg ikke have betænkt mig paa at udtale den; men det vilde være fuldstændig uforstandigt, om jeg nu havde taget en endelig Beslutning, da jeg tror, at de Dplysninger, vi kunne vente at faae, muligvis